

# Rzym upadł jako państwo pogańskie?

18 grudnia 2008

Na swoich seminariach Stanisław Krajski przekonuje swoich słuchaczy, że Rzym upadł jako państwo... pogańskie.

Doktor Stanisław Krajski twierdzi, że „barbarzyńcy zniszczyli świat pogański” (upadek Rzymu) i dopiero na zgliszczach tego świata katolicy zbudowali świat chrześcijański. Jest to często powtarzany pogląd. Tymczasem jest on całkowicie nieprawdziwy.

Przypomnijmy w skrócie, jak się odbywała katolizacja największego w owym czasie państwa europejskiego, tj. Imperium Romanum. W 341 roku cesarz Konstans zakazał wszelkich ofiar pogańskich i nakazał zamknięcie świątyń. Od 346 roku ustawa groziła śmiercią tym, którzy składali ofiary bogom. Normy religijne chrześcijaństwa przenoszono na prawodawstwo: i tak w 342 Konstans zabronił homoseksualizmu. Edykt tesaloński cesarza Teodozjusza z 380 r. określał jedyne obowiązujące mieszkańców Imperium Rzymskiego wyznanie (katolickie). Od tego momentu wyznawanie tradycyjnej religii (pogańskiej) było karane konfiskatą majątku i śmiercią. I tak w 381 r. usunięto ze stanowisk urzędowych wszystkich pogan i chrześcijan heretyków. W 382 r. na rozkaz cesarza Gracjana wyniesiono z sali posiedzeń senatu posąg bogini Wiktorii.

Wcześniej zakazano już obrzędów publicznych o charakterze pogańskim, nadal jednak tolerowane było składanie ofiar w domach prywatnych. Ale za rządów cesarza Teodozjusza pojawiło się szereg zarządzeń o charakterze antypogańskim, które postawiły pod nadzorem także domy prywatne. Edykty z 391 i 392 zakazały wszelkich form tradycyjnego kultu, nawet spalanie kadzidła lub wylanie płynu ku czci Larów czy Geniusza były zakazane. Barbarzyńsko niszczone świątynie pogańskie i posągi bogów. Można powiedzieć, że za rządów tego właśnie cesarza –

przez chrześcijan nazywanego Wielkim – nastąpiło podcięcie prawdziwych, rodzimych korzeni duchowych aryjskiej Europy. Wszelkie bowiem przedchrześcijańskie instytucje, obyczaje i zwyczaje związane z pogaństwem były skazane na śmierć i zapomnienie (w 393 r. nie odbyły się już nawet kolejne igrzyska olimpijskie).

W końcu Teodozjusz II, aczkolwiek nieco przedwcześnie, w swoim dekrete z 423 r. oświadczył: *paganos qui supersunt, tamquam iam nullos esse credamus* (pogan, którzy pozostali, uznajemy za już nie istniejących). Na Zachodzie do końca V wieku odmawiającym przyjęcia wiary w Chrystusa deportowano na Korsykę i Sycylię (tutaj zachowały się do dnia dzisiejszego podziemne świątynie przedchrześcijańskich kultów). Na Wschodzie natomiast jeszcze w połowie VI wieku, w czasach panowania Justyniana I, nakazano siłą ochrzcić 70 tysięcy ludzi w samej Azji Mniejszej oraz zamknąć jedną z ostatnich ości ducha europejskiego – Akademię Ateńską (529).

Upadek Rzymu w 476 r. był więc końcem Rzymu katolickiego. Jako państwo pogańskie Wieczne Miasto przestało istnieć co najmniej 100 lat wcześniej.

Publikuję to, by uświadomić o faktach historycznych tych, którzy będą mieli okazję słuchać dra Krajskiego i jemu podobnych „ostatnich chrześcijan”, którzy z takim zapałem głoszą „prawdę”, iż nawet nie zauważają, jak się a mijają z prawdą historyczną.

Fragment seminarium dra Stanisława Krajskiego można znaleźć na [TUTAJ](#).

Autor: Wojciech Rudny

Źródło: [Wiadomości24.pl](http://wiadomości24.pl)